

Savaş rejiminin krizi

Kapitalist modernitenin temel kurumlarından biri olan ulus devletler, Ortadoğu'da sürekli bir savaş ile krizlerini aşmayı amaç edinmişlerdir.

Savaş bir iktidar rejimidir. Bu iktidar rejimi, sürekli kendisine bir dayanak üretme ve meşruluğu için her alanda söylem geliştirebilecek bir yapıya sahiptir. Uluslararası alanda savaşın söylemine sınırsızlıklar ve tanımsızlıklar da dahil olabilmektedir. Çünkü mesele kapitalist modernite ile küresel ve yerel krizler olmak üzere sistemleşmekte, savaşın süreklilik ve tanımsızlıkları otorite ve ulus-devlet krizlerine çözüm üretme bağı içinde ele alınmaktadır. İçte ve dışta savaş politikalarında ısrar ulus-devlet krizinin faşistleşen otoriteye itaat rejimi ile birlikte yürütülmektedir. 21. yüzyılda Ortadoğu merkezli yükselen savaş rejimi, dünyada yükselen sağ faşizmle koordineli bir şekilde beslenmekte ve kendisine alan açma çabasıdadır.

Savaş ve faşizmi Kürt ve Kürdistan üzerinde 100 yıla yakın bir süredir sürdüren Türk ulus-devlet mantığı; bugün de AKP hükümeti, Türk-Sünni İslamcılık ideolojisiyle Kürtler başta olmak üzere tüm muhalif kesimlere yönelik bir savaş rejimini içeride yürütmektedir. Dışarıda ise Suriye ve Irak'a dair müdahalelerle Kürt kazanımlarına yönelik savaş rejimini tüm topluma rıza üretmek için kullanmaktadır.

Savaş rejiminin yapısal krizleri

16 yıllık AKP hükümetinin inşa ettiği yapının ekonomik, toplumsal, siyasi ve ekolojik ekseninde yaratmış olduğu krizler bir bütün olarak kapitalist modernitenin krizidir. AKP'nin tek adam rejimiyle güç ve otoriteyi elinde toplaması, demokrasiye karşı düşmanlığı ve ayakta kalabilme adına "otoriter yönetim ve savaş bütçeleri"nin meşruluğu için söylem üretme, AKP siyasetinin ulaştığı son noktadır. Üretilen ve sürekli hale gelen "terörle mücadele ve güvenlik" savaş politikalarını bir ihtiyaç dahilinde gösterme amacı taşımaktadır. Bunun propagandası ve bütçesi savaş siyaseti ile yürütülmektedir.

İçte AKP'ye karşı muhalif sesler terörle birlikte anılırken, dışarıda dış ilişkiler ise; teröre destek veren ülkeler ve Türkiye'yi emperyalist güçlerin hedef aldığı söylemiyle savaş rejiminin yaratığı yapısal krizlerden AKP hükümeti kendini muaf tutmak istemektedir. İktidara muhalif siyasi partilerin, AKP-MHP tarafından vatana ihanetle suçlanması, savaş rejimine karşı muhalefeti iktidara aynı söyleme çekme gerçeği mecliste defalarca CHP örneğinde yaşanmıştır.

Buna karşın HDP ve bileşenleri gibi, Kadınlar, halklar, emekçiler, demokratik siyaset ve sivil toplum cezaevine kapatılmakta ve terörize edilmektedir. Son 1 yılda, sivil insanların demokratik siyaset yapma hakkı ya da AKP söylemlerini tekrarlamaları için terörize edilen ve terörle ilişkisi olan kişilerin sayısındaki artış bunu gözler önüne sermektedir. Roland Barthes'in dediği gibi; "faşizm konuşma yasağı değil, söyleme mecburiyetidir." AKP iktidarının faşizm tarihlerinden örneklerle güncelliği bir ders kitabı haline getirilebilir.

İktidarın ekonomik kriz tanımı; "dış güçler"

Siyasi krizin savaş politikalarıyla aşılmaya çalışılması, ekonomik krizin gündelik hayatın her alanına yansımaları da beraberinde getirmiştir. Ancak iktidar ekonomik krize kendi savaş politikalarına verdiği destek ve ayırdığı bütçenin neden olduğunu inkâr etmekle kalmayıp, ekonomik krizi de dış güçler üzerinden açıklayabilmektedir. Hatta bu konuya dair düşüncelerini sosyal medyada belirten kesimlere yönelik sosyal medya operasyonlarının gerçekleştiği Türkiye'de ekonomik terör örgütü gibi söylemler geliştirilmiştir. TL'nin değer kaybını AKP iktidarının siyasi ve ekonomi yönetiminin başarısızlığı olarak görmeyen "yerli-millî" medya ve sermaye, toplumu karşı karşıya getiren iç ve dış savaş rejiminin savunuculuğuyla ve AKP yandaşlığıyla bu krizlerin aktörleri olmaktadır. Gasp edilen emekler, sömürülen halklar, inkar edilen dil-kültür-inançlar, ötelenmek istenen kadın kazanımları ve kadınların eşit yaşam hakkı yoğun saldırı altında gündem

dışı bir dille/tersine çevirmeye ele alınmaktadır.

Toplum kırım politikalarıyla, toplumsal ve demokratik değerler yok edilmeye çalışılmaktadır. Türkiye halklarının ve kadınların, demokratik mücadelelerle kazandığı demokratik kazanımlar büyük bir tahribatın ve yok oluşun hedefi haline getirilmekte. Bugün, AKP savaş rejiminin en önemli sonucu ekonomik krizin gizlenemeyecek düzeyde ulusal ve uluslararası alanda gündemde oluşudur. Ekonomik krizin en çok etkilenen kesimi başta kadınlar ve halklar olmaktadır. İktidar bu krizle, hem rejimini koruma hem de halkın sömürülmesine ve kendi yolsuzluğuna dair kutsal, milli ve yerli söylemler ortaya atarak bu krizin tahribatını ve şiddetini artırmaya devam etmektedir.

Savaş politikaları ile demokrasinin inkarı

Yoksullaşan halkla, ideal vatandaş ile kadının yeniden tanımlamaları yapılmaktadır. Bu tanımlamalar ile milliyetçi, dinci ve cinsiyetçi propaganda üretilmektedir. Askeri operasyonların artışı ve polis devlet biçiminde örgütlenen AKP iktidarı, savaş politikalarıyla demokrasinin inkarını yaparak aslında toplumun ve toplumsallaşmanın inkarını yapmaktadır. Savaşın yarattığı ve yaratacağı tahribatlar yaşam hakkı, yaşam biçimi ve yaşam alanlarına dönük üçlü içiçe bir çemberin saldırı biçimleridir. İçerik yüzde yüz şiddet eksenlidir. Hizaya çekilen itaatkar kadınlar ve erkekler, yerli ve milli yoksullar ile yerli ve milli patronların işçi kıyımları hep birlikte yürümektedir. Emegün güvencesizleşmesi, önce kadınların işten çıkarılması ya da ağır şartlarda daha ucuz ücret politikaları, etnik kimliğe dayalı istihdam gibi sorunlar siyasi-ekonomik krizlerin faturasının halklara ve kadınlara ödetilmesinin yollarını uzun zamandır OHAL şartlarında sermayenin ve hükümetin davranış eğilimlerinden bilmekteyiz. Bu durum her geçen gün savaş politikalarıyla güncellenmektedir. Bunun gereği olarak AKP iktidarının istediği gibi topluma dayattığı yaşama biçimleri; tek din, tek cinsiyet, tek millet ile tekleştirilmelerin her konuda gündelik hayata hakimiyeti ile bunun kontrolünü yapan polis ve savcılarının tekliflere karşı çıkanlara yönelik siyasi soykırımlarını rutin bir görev olarak gerçekleştirmesidir.

"Haklarımızdan vazgeçmeyeceğiz"

Ancak yargı ve kolluk kuvvetleri toplumsal değerleri alt üst eden uyuşturucu, insan ticareti, fuhuşa sürüklenme, taciz-tecavüz, çocuk istismarları ve kadın katliamlarına yönelik cezasızlık politikalarını sürdürmeye devam ederken, savaşa dair bütçe ve savaş ekonomisi bu yönlü mücadeleleri de gündem dışına itme siyasetini egemen kılmaktadır. Savaş siyasetinin gündemi "terör" ve "güvenlik" dışına çıkmazken, dinci-erkek faşizmin toplumsallığa karşı örgütlenmesi de yozlaştırma, köleleştirme, sınıflaştırma, bir bütün nefret söylemiyle ötekileştirme üzerinden sağlanmaktadır. 6284 yasası, boşanma, nafaka gibi kadın kazanımlarının "erkekler mağdur ediliyor" söylemiyle bu dönemde gündeme gelmesi şaşırtıcı olmasa gerek. Aile bakanlığının Çalışma bakanlığına bağlanması ile şiddete karşı önleyici mekanizmaların gittikçe daraltılması önümüzdeki günlerin kadınlar için olumlu bir tablonun söz konusu olmadığını göstermektedir. Bu yüzden 1 Ağustos 2018 tarihinde, 152 kadın kurumu, ulusal

16 yıllık AKP hükümetinin inşa ettiği yapının ekonomik, toplumsal, siyasi ve ekolojik ekseninde yaratmış olduğu krizler bir bütün olarak kapitalist modernitenin krizidir. AKP'nin tek adam rejimiyle güç ve otoriteyi elinde toplaması, demokrasiye karşı düşmanlığı ve ayakta kalabilme adına "otoriter yönetim ve savaş bütçeleri"nin meşruluğu için söylem üretme, AKP siyasetinin ulaştığı son noktadır.

ve uluslararası sözleşmelerle güvence altına alınan en temel yasal hak ve kurumlarının ciddi tehdit altında olduğunu belirterek, "Haklarımızdan da mücadelemizden de vazgeçmeyeceğiz" demiştir. Birleşik kadın hareketlerinin mücadelesi önemli bir aşamanın içindedir.

AKP kendi sonunu kendi elleriyle hazırlamakta

Savaş sadece ideolojik ve fiziksel bir yaşama denk düşmez, bununla birlikte çokluğun, farklılığın ve yaşamın temsili olan tarih ve doğa da yakılıp yıkılmaktadır. Özel güvenlik bölgesi adı altında TSK tarafından yakılan Kürdistan dağları ve ormanları ile savaş özelde Kürt tarihine ve yaşam alanlarına yönelik bir saldırdır. Genelde ise, Türkiye'de nükleer santral projelerinin savaş politikaları ve ekonomisi ile bağı da yadsınmaz. Krizden payını alan ormanlar, zeytinlikler, tarım alanları, betonlaştırma ve HES adına yok edilmektedir.

AKP rejiminin gerek Ortadoğu'da Kürt kazanımlarına yönelik saldırıları gerekse de Türkiye'de demokrasi güçlerine yönelik saldırıları Türkiye'nin otorite krizini net bir şekilde göstermektedir. Savaş politikaları ve "terör" söylemleri ile iktidarı koruyacağı sanan AKP, aslında kendi sonunu kendi elleriyle getirmeye kalmayıp Türkiye'de büyük bir yıkıma neden olmaktadır. Demokratik siyaset, başta kadınlar ve halklar açısından bu noktada önemli bir misyona sahiptir. AKP rejiminin toplumu sürüklediği bu kaosa karşı demokratik toplumla cevap olunabilir. Eğer bir devlet otoritesini faşizm üzerinden beslemek istiyorsa ilk önce saldırdığı ve dönüştürmeye çalıştığı alan da toplumsal alan olmaktadır. Bunun için, demokratik değerlerin toplumdun çıkarılması gerekir. Yani toplumda zihniyet olarak bir süre sonra cinsiyetçi, dinci faşizm egemen olur. Demokratik toplumlar yani demokratik değerlerin savunuculuğunu yapan ahlaki ve politik bireylerin kolektif mücadelesi faşizme ve savaş politikalarına karşı etkili mücadele biçimidir. AKP'nin tek adam rejiminin gaspçı anlayışına karşı, Türkiye halklarının geleceğini demokratik ulus siyaseti belirleyecektir.

